

פרטי כל מס' 2/

סישיבת ועדת הכספים.

בירושלים, יום ג', ה' בתמוז תש"ו-20.6.1950.

נוכחים חברי הועדה:

- היו"ר ד.צ. פנקס.
- ג. רפטור.
- ש. דיין.
- י. בדר.
- א.ס. בניחובסקי.
- י. רוקח.
- פ. נפתלי.
- א. בן-אליעזר.
- י. אפרתי.
- א. אלישר.
- א. גרנות.

מזמנים:

- שר האוצר א. קפלן.
- ד"ר ברגמן - מטעם האוצר.
- ס. אילון - סזכיר הועדה.
- ש. ספינק.

הישיבה נפתחה בשעה 9.05 בבקר.

סעיף 06: מס-רכוש - רכוש עירוני - 1,300,000 ל"י
רכוש חקלאי - 200,000 ל"י

היו"ר ד.צ. פנקס:

אינני יודע אם אני חייב במסדים ז',
למסור פרטים על דיונים שנתקיימו בישיבת
ועדת סנה של ועדת הכספים, פענין זה. בוועדה הובעה הדעה, שאפשר
להגדיל במקצת את ההערכה למס רכוש עירוני, ולהעמידה על 1,500,000 ל"י,
אבל בקשר עם הדיונים על הקצבות לעיריות, הביע פעם ד"ר ברגמן את
הדעה, שלו היו העיריות סקבלות תסורת ה"גרנט-אין-איד" שרשום בתקציב
שלנו בסכום של 1,400,000 ל"י את הוורקו, היה הוא רואה בזה פתרון
איזה שהוא לשני הצדדים.

ועדת הסנה סכסה את דיוניה כך: בלי
לזבוע כרגע מה יהיה גובה הוורקו - אם כי מטעם הדברים, שייקבע על-
ידי הסנה בקשר לתסיכה ברטויות המקומיות - נקבע סמס רכוש עירוני
וסס רכוש חקלאי יהיו שייכים לרשויות המקומיות; אבל לא כל רשות
מקומית תקבל את מה שהיא גובה, כי אם רק חלק, המדובר היה על שני-
ל"ש ושלשה-רבעים שיישארו. ההפרש בין מה שנשאר לרשות המקומית לבין
הסכום שנגבה, ייכנס לקופת המדינה וישמש לחלוקה לרשויות המקומיות
באופן אחר, כדי לאפשר, גרנט אין איד" גם לרשויות מקומיות שלא גבו
סכומים מספיקים.

מדובר היה עוד, שסס השעטועים שצריך
להיגבות בכל המדינה לפי תעריף סיניסום ארצי - אסנם כל רשות מקומית
יכולה - אם תרצה בכך - להוסיף משלה על סס השעטועים הכללי שייקבע
במדינה - אבל המיניסום יחולק לשני חלקים: חלקו יוקדס לרשויות
המקומיות, אבל רק חציו יישאר בידי הרשות המקומית הגובה אותו,
ו-50% - ופה היו חילוקי דעות בנוגע לחלוקה - יכנסו טוב ל"פול"
הכללי, כדי ליצור קרן לחלוקה בין כל הרשויות המקומיות.

היו"ר ד.צ. פנקס:

היה, למשל, כי לבתי-שעשועים בתל-אביב באים לא רק אזרחיה; אבל זהו, לפי דעתי, נימוק חלש.

היתה הצעה שליטית, שעוד נדון בה, בקשר לדמי רטיונות, והיא: להגדיל, בהתאם להסלכות ועדת-משנה שדנה בענין זה - את דמי הרטיונות לכלי רכב מסונעים. לגבי הסכום שיתקבל וחלוקתו הובעו סתי דעות: דרך אחת, להסאיר בידי המטסלה את מה שהיא קבלה עד עכשיו מדמי רטיונות לכלי רכב מסונעים. אם אינני סועה, היו צריכים להיכנס על-ידי דמי רטיונות בסנה זן, 800 אלף ל"י, וסזה - 400 אלף ל"י לרטויות המקומיות ו-400 אלף ל"י למטסלה. עוד בימי המנדט היה הסכום שנתקבל מדמי רטיונות לכלי רכב מסונעים, מתחלק חצי בחצי, אבל החצי ניתן רק לעיריות ולא למועצות מקומיות או למועצות איזוריות. אז ניתן החצי, לפי כתובתו של בעל המכונית שרכס לעצמו את הרטיון; אם הנהג גר בתל-אביב, קבלה עירית תל-אביב.

ועדת המטנה קבעה שאין זו חלוקה צודקת, והיא מציעה, את כל הסכום שיחולק בין הרטויות המקומיות מדמי רטיונות אלה, להכניס לפול הכללי. אם נסכם את הסכומים האלה, יוצא איפוא כך: לגבי התקציב הקיים, סרויח התקציב סך 1,400,000 ל"י, ומפסיד - כפי הרטום - סך 1,320,000 ל"י. לגבי מס שעשועים המצב קצת מעורפל, כי העריכו כפי הנראה את ההכנסה ב-700 אלף ל"י, והיה הסכם ססנה ילכו 300 אלף ל"י יטר לרטויות המקומיות. כפי הנראה, המטסלה היתה סוכנה לתת לרטויות המקומיות גם את החלק של 350 אלף ל"י. היה לי הרטום שבשיחות שנהלנו היה הדבר סוסכם, מפני שאחרת-לא הבינותי כיצד אפשר לתת לרטויות המקומיות בתקציב זה, הענקה של 1,400,000 ל"י (כולל מס שעשועים), בה בטעה סאטקד הן קבלו 1,530,000 ל"י.

כל הרטויות המקומיות - לא רק תל-אביב סקבלה את כפוי סלמה ואת יפוי; לא רק חיפה סקבלה את תל-חנן; לא רק ירוסלים שיס בה עולים רבים שאינם מטלמים עדיין מסים - אפילו רעננה והרצליה יס להן חוטבים שאינם מטלמים עדיין מסים בגובה הדרוש, וצורכים סירותים. אין כל הצעה שהמטסלה תפסיד בהפרס לגבי התקציב, בנוגע לדמי רטיונות מסכוניות; אולם את התוספת רוצים להוסיף לרטויות המקומיות. החשבון של הרטויות המקומיות יהיה כזה: כולן יחד תקבלנה 1,500,000 ל"י וורקו ומס חקלאי; 700,000 ל"י - מס שעשועים, ובערך 600,000 ל"י - דמי רטיונות למכוניות, ואולי אפילו סיליון ל"י, כי הדבר תלוי בהגדלת דמי הרטיון. אני חוטב טאפטר אפילו לרטום כאן 800 אלף ל"י, כי סכום זה צריך להיכנס והרטויות המקומיות היו צריכות לקבל 400 אלף ל"י, ואפטר להניח שהן תקבלנה כפליים. ביחד אנחנו מגיעים איפוא, לסכום של 3 מיליון ל"י. הרטויות המקומיות מפסידות 1,400,000 ל"י, 350 אלף ל"י מס שעשועים, ומפסידות את חלקן שהיה להן עד עכשיו במס מכוניות - ולי היה רוטם סזה יגיע לסכום של 200 אלף ל"י. יוצא איפוא, שהן היו צריכות לקבל 1,950,000 ל"י לפי החשבונות האלה, וכל זה בלי השתתפות חינוך ומעו והוספה לבתי-חולים, ואז יס להן הוספה של בערך מיליון ל"י, אם ההגדלה במס מכוניות תהיה כל כך גדולה.

סר האוצר א. קפלן: אני מצטרף מאד, וכפי הנראה הוערה לא סמה לב למה שאמרת בישיבת הועדה. אני רוצה להוסיף לסעיף הכנסות שדובר בו, הכנסה נוספת לעיריות בצורה של 1% או 2% מס העברה.

לרגלי טעות טחלה, חסר לנו כבר כאן, סכום של 350 אלף ל"י של מס שעשועים, אם יעבירו את כל מה שמדובר כאן, פירוט הדבר שיחסרו כ-800 אלף ל"י לתקציב. דבר זה אינו סתאים לדברים שנאמרו בקטר להגדלת המסים, ואני סודה שבמידה שהמטסלה מגדילה מסים - הרי זה רק לבטחון. אם לא למטרה זו, אני מצביע נגד הגדלת המסים ואני מדבר על כך גם בכנסת.

החלטה נוספת היא; הכל מה שנעביר, ניתן למקום רק 50%, ו-50% האחרים ילכו לפול הכולל. גאטר סאנחנו מעבירים את הוורקו, ואז 50% יעברו באופן אוטומאטי, למטל, לירוטלים, והיתר יעבור לפול הכללי, וסם יחליטו כיצד לחלק ולמי לחלק. אני אומר

סר האוצר א. קפלן:

50%, כי מוצדקת בעיני הגישה, שעלינו לעזור למקומות החלטיים. אחרת, נעמוד בפני בעייה, שהמקומות החדשים יבואו ויתבעו עזרה נוספת.

המסים צריכים להישאר מסלתיים, והמקומות יכולים להיות רק מעין סוכנים. בנוגע למס וורקו עירוני, אני שומע סמר רוקח מוכן לרטום סכום של 2 מיליון ל"י, במקום 1,300,000 ל"י כפי שכתוב כעת; לי, דבר זה לא איכפת. אם סר רוקח חושב על-ידי כך הוא ימריץ את העיריות לגבות את הכסף, אינני מתנגד לכך, אבל החלוקה בכל מקום תהיה רק של 50%, כפי שאני מציע. אני מוכן לחשוב סמר רוקח יגבה את הכסף ויעשה סקסימום של מאמצים, אבל אני לגמרי אינני בטוח שהדבר יהיה כך במקומות רבים בארץ. החסרון בגבייה מקומית הוא בזה, שמתונים יותר להשפעת המקום מאשר בגבייה מרכזית. עם כל החסרונות שמונים בפקידות מרכזית, הרי מעלה אחת יש לה, שהיא פחות תלויה באנשי המקום. אם סר רוקח חושב שזהו דבר רציני ולא רק מסחק במספרים, אינני מתנגד לכך. אנשי משרדי סוענים, שהגדלה ממיליון עד מיליון ו-300 אלף ל"י, היא הגדלה זהירה, אם לא נכניס תיקונים.

אני מוכן לוטר אותו דבר, אולי קצת ביותר הקיפות, לגבי מס הרכוש החקלאי. אם אני עוד יותר חושש מגביית המס, כי המסלמים הם גם הגובים. אם מדובר על מועצות איזוריות, כי לא נספור זאת לכל כפר וכפר. מועצה איזורית מורכבת ממספר קטן מאד של נקודות, ואם באי-כוח המסקים החקלאיים יגידו לי, שהם רוצים לנהוג בעניין זה כמו שנוהגים בעיריות, אינני רואה כל יסוד להתנגד לכך. זה אולי יחייב אותם להגדיל את המס החקלאי בעצמם, או לעצמם. גם פה אני בעד 50%, כי אני רוצה שהמועצה האיזורית גלבו, למסל, תפריט חלק ניכר מהכנסותיה לצרכי באר-טבע, או לפרוודור ירושלים. אותו דבר יחייב עמק-חפר או יזרעאל - אני לוקח את המקומות החזקים, והם יקבלו רק 50%. גם הם יכולים לוטר, ובצדק, שהצרכים המוניציפאליים שלהם הרבה יותר גדולים באופן יחסי מאשר במקומות החדשים, אבל לעומת זאת מצבם הוא פני כמה יותר טוב.

א. בן-אליעזר: מי יקבע את החלוקה?

סר האוצר א. קפלן: מטרד הפנים יקבע זאת, ואני מציע סליד מטרד הפנים תמונה ועדה המורכבת מנציגי המקומות האלה ונציגי האוצר. נדמה לי שהאוצר במקרה זה, הוא הרכה יותר אובייקטיבי מאשר מוסדות אחרים, וטוב שגם הוא יטותף בוועדה. אני חושב שועדת הכספים, כמובן זה, תהיה יותר גרועה מאשר הועדה המסותפת שהצעת להקים, אם אפשר להעלות את הסכום עד 2 מיליון ל"י, עיני לא צרה בכך. אבל, גם פה אני דורש 100 אלף ל"י בתקציב הכללי. מה שנתתי - נתתי, אבל סכום זה דרוש לתקציב.

בנוגע למס שעטועים, בכל אופן אינני רואה אפשרות לוותר על החצי של המססלה, וגם פה עוד אינני יודע מה לעשות עם ה-350 אלף ל"י, גם פה אני יכול לדבר על המקומות בתור סוכנים. אבל לא על העברת המס, ואני רוצה לקבוע כמה כללים בקטר לפד:

אם ריפיים להגדיל, אבל לא להקטין את מספר המקומות הנמוכים. המקומות הזולים בוועדים, כפי הנראה לסני סובים: לחיילים ולעולים, כאשר ניסיתי לבדוק את הדבר אמרו לי, שבירושלים סנצלים זאת גם תושבים, כי הסידורים הם טובים, בעוד שבתל-אביב - הפועל העירוני לא ילך לסבת במקומות הזולים האלה, וסם הם תפוסים על-ידי חיילים ועל-ידי עולים, ואינני רוצה סיפגעו בהם.

אני מציע שיחד עם הדיון בכל המעיפיים האלה, חדונו גם בהצעת, בדבר מס על מוסדות אוסנותיים, ואני מציע סמס זה יהווה קרן מרכזית ולא עירונית, לתמיכה.

בסיכום הדברים, לפי דעתי, יהיה בתקציב סכום של 1,500,000 ל"י. אם רוצים להעלות את ההערכה הזו עד 2 מיליון ל"י, אני מוכר שהמועצות תקבלנה או 1,400,000 ל"י או 2 מיליון ל"י. סמס שעטועים הם יוכלו לקבל 350,000 ל"י, ואם הם יצליחו להעלות אותו, אפשר לחשוב סמסימום הכנסה תהיה בגובה של 400-500 אלף ל"י.

שר האוצר א. קפלן:

מס רשיונות לאוטומובילים: - מקודם הם קבלו 180 אלף ל"י, אבל אם בעלה את המס מינני סמסין שהסכום הכולל יהיה יותר גבוה מ-400 אלף ל"י, ביחד עם הסכום הקודם.

מס העברת קרקעות: - אם הסדובר הוא ב-1%, זה יהיה בערך סכום של 200 אלף ל"י. אין סביר כל התנגדות להצעה שהועלתה ביחס למס רשיונות לכלי רכב. לפי זה, ההכנסה המינימאלית, לפי דעתי, תהיה כ-2,400,000 ל"י, וההכנסה המקסימאלית - כ-3,100,000 ל"י. מזה צריך להוריד את הסכומים שהם קלו לפני שנה, - 1,400,000 ל"י או 1,600,000 ל"י - זאת אומרת שבאופן מינימאלי הם יקבלו תוספת של 800,000 ל"י, ובאופן מקסימאלי - תוספת של 1,500,000 ל"י, ויש בזה הטבה ניכרת. לפני שנה, עם מס שעטועים, הם קבלו 1,450,000 ל"י, סלבד 160,000 ל"י ממכוניות, וזה ביחד - 1,610,000 ל"י.

לעומת זאת, אני מציע השנה: וורקו (רכוש עירוני) - 1,500,000 ל"י, אם הם לא יגדילו את הגבייה - כי רוקח חוטב שזה אפשרי; מס שעטועים - 350,000 ל"י, דבר שהיה כלול מקודם; כ-400,000 ל"י - מכוניות, ד-200,000 ל"י - העברה בטאבו, בתור מיניסום. ביחד מתקבל סכום של 2,450,000 ל"י, ובחסכון זה יש הפרט של 850,000 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: אם הסכום של וורקו ומס רכוש עירוני וחקלאי יגדל, אזי תקבלנה העיריות יותר.

שר האוצר א. קפלן: אני סוכן לסטור להם הכל, אבל רק בתור סוכנים, ולא על-ידי שינוי בחוק.

אני רוצה להתנות את העזרה לעיריות, בהשוואת דרגת המסבורת של פקידות העיריות, לדרגה המסללתית בשלבים המתאימים, ושזוכיר עירית צפת לסל, לא יקבל אותה מסכורת כמו החשב הכללי במסללת ישראל. לא איכפת לי אם מזכיר עירית חיפה, לסל, יקבל אותה מסכורת כמו שר במדינת ישראל, אבל אם הוא בא לתבוע עזרה מן המדינה, עליו ללמד פדק בצנע לא רק את המדינה, כי אם את עצמו.

י. רוקח: איך לבצעו זאת?

שר האוצר א. קפלן: נקסין את התפיכה.

י. רוקח: איך תוכל לבוא סחר למזכיר עירית חיפה, ולומר לו: אתה תקבל כך וכך פחות?

שר האוצר א. קפלן: יגידו לו כי זהו התנאי לברנס אין איד, ואם אותו מזכיר יתפטר - נחפש איש אחר. לולא היה הדבר רציני, לא הייתי אומר זאת. אני רוצה לסדר אותו דבר גם כלפי מוסדות כלליים, אבל זה לא קשור בדיון על התקציב, כי אם במוסד התיאום.

היו"ר ד.צ. פנקס: התשובה צריכה להיות, כמובן - פעולה חוקית; חוק הקובע את מסכורות עובדי הרשויות המקומיות, ודבר זה ישנו בכל מקום בעולם. שום עיריה לא תוכל לתת מסכורת שנמצאת מחוץ לסבלה המצויינת בחוק. אטנס, באופן תיאורטי יש אישור לכך ממסללת המנדט.

שר האוצר א. קפלן: משום כך הצעתי שיסתף בזה גם פקיד האוצר.

י. רוקח: בנוגע למס רכוש עירוני, לא ידעתי כמה דברים: א) ספרט לסלסה מקומות, לא נעשתה הערכה חדשה בארץ. פרט לתל-אביב, ירושלים וחיפה, נוהגים בכל יתר המקומות לפי ההערכה מתקופת שלטון הסנדט, שהיא נמוכה מאוד. ב) שכחתי שקיים שחרור מס רכוש עירוני לגבי בניינים חדשים, וגם זה נכנס בעל הטפעה. עשיתי הערכה בקטר עם מס הרכוש העירוני, כאשר הצעתי 2 סיליון לירות. בעיריות קוראים לזה בשם: מס בתים, ושם אין מסחררים בתים חדשים. אני אומר סמוכרה להיטאר סכום של 1.300,000 ל"י. בענין מס חקלאי אינני בקי, ואיני יודע אם זה 200 אלף ל"י, או יותר.

אני פועל השנה בכיוון ביטול מס הוורקו על-ידי הממשלה. דעתי היא שהממשלה צריכה לבטל אותו, ולתת לעיריות את האפשרות לגבותו במשותף עם מס הבתים, ולהדריג אותו. כיום הוא אינני מודרג, לא בעיריות ולא בממשלה. אינני רואה את הצד הפרקטי שבהצעה, כי העיריות תגבינה את מס הרכוש העירוני. אנחנו עומדים כעת בסוף חודש יוני, ולעת עתה תגבה זאת הממשלה. כצעד ראשון יש לטנות את החוק בדבר מס הוורקו, לבטל את ועדות ההערכה ווועדות הערעורים, ואת כל האפרט המטפל בזה. צריך לעשות את הצעדים המתאימים בכדי שבשנה הבאה הדבר יכנס למסגרת העיריות. כרגע אני אומר: הכסף - כן; האפרט - עוד לא.

אינני מסכים לדעתו של טר האוצר, שאם העיריה היא לוקאלית, הרי היא בנויה על היכרות אישית. אני אוכל לומר אותו דבר על מחלקות הממשלה, ועל ועדות ההערכה הצבוריות, שגם הם יטנה הטפעה. אינני מסכים לדעתו של טר האוצר, שיטנה "פרוטקציה" הועדות המעריכות, הן מצד הממשלה והן מצד העיריות, הן הקובעות את גובה התשלום ואת גובה ההערכה. אני חושב שהעיריות תהיינה דוקא מעוניינות לקבל יותר כסף. אבל מציע שהסכום שייכנס בפועל, תשאיר אותו הממשלה נטו; זאת אומרת, שהיא תפחית את ההוצאות שלה. היא מעבירה סכום, ואינה צריכה לטאת בהוצאות הפקידות. יטנה הוצאה של 75 אלף ל"י על גביית מס הרכוש העירוני, ואזי ייכנס הסכום הזה מינוס ההוצאות; זאת אומרת, 1.500,000 ל"י מינוס הוצאות הגבייה.

טר האוצר א. קפלן: אני מקבל את הצעתך.

י. רוקח: יש לי שאלה נוספת: מדוע סני-סליט וטליט, ולא חצי וחצי? אני חושב שזהו מינימום, כי אין לטכוח טלעומת זה, היתה פורטולה של "גרנט אין איד" כללית, שהיתה מבוססת על היקף ועל אדמיניסטרציה. לדעתי סני-סליט הוא המינימום הצריך להשאיר למקום, וסליט ילך ל"פול". אחרת, הרי זוהי העברה בעלמא של סכומים למקום אחד, וחצי למקום שני.

טר האוצר א. קפלן: אבל אותו מקום יקבל גם חלק סן החצי.

י. רוקח: מס טעטועים: - גם פה, החצי זב סתם פורטולה של פטרה ספירוטה: קיפוח למקומות הגדולים בכדי לעזור לקטנים. אני מדבר על החצי סכל הסכום של מס הטעטועים של הממשלה; יש מס טעטועים עירוני ויש מס טעטועים ממסלתי. הם בכללו נקבע במאוחד, אבל בסתי רובריקות. כל מס הטעטועים המסלתי עובר למקומות, ומזה החצי נטאר במקום, והחצי הסני ייכנס ל"פול".

טר האוצר א. קפלן: כאן הויכוח בינינו. אני הכנסתי 700 אלף ל"י: מה אתה מציע?

י. רוקח: אני מציע 350 אלף למקום, ו-350 אלף ל"י ל"פול".

סר האוצר א. קפלן: בתקציב יש 700 אלף ל"י, ומזה נתנו בשנה שעברה, בערך 200 אלף ל"י. אני מוכן להסכים לכך, שהם יקבלו כעת 350 אלף ל"י. במקום בערך 200-215 אלף ל"י.

י. רוקח: הצעת סר האוצר היא, בכל אופן, מכה גדולה לעיריות. עד עכשיו קבלו המקומות חצי, ועתה הם יקבלו עוד פחות מזה.

סר האוצר א. קפלן: אבל במקום 215 אלף ל"י, הם יקבלו עכשיו 350 אלף ל"י.

י. רוקח: הצעתי היא: חצי למקומות וחצי לפול. אני תאיתי לעצמי שכל מס הטעוועים כלול בזה, ולא רק מבתי קולנוע.

סר האוצר א. קפלן: יש כמה אלפי לירות של חובות בוודדים, אתן לך דוגמא - הסכסוך המפורסם בקטר לבאל העתונאים בתל-אביב. למעשה, אנחנו מחזירים להם לבסוף את הכסף.

י. רוקח: אם כן, אתה תובע את כל מס הטעוועים, מינוס התיאטרות המאוטררים. אם יוחלט על 50% למקום ו-50% לפול, הרי זה מס של המקום הגדול למקום הקטן. סר האוצר מציע לחלק את מס הטעוועים של הממטלה, לטלטה חלקים: רבע למקום, רבע לפול והחצי בידי הממטלה. נוצר מצב כזה, שבמקום שהממטלה תהיה התומכת בעיריות, פחלקים את הכסף כך, שהעיריות הגדולות תתמוכנה בעיריות הקטנות, וזהו פרינציפ מטונה מאד. צריך לבדוק מה הם הסירותים העיקריים הניתנים במקומות השונים. עובדה היא שהערים קלטו בסידה עצומה, ועובדה היא שהן אינן יודעות כיצד להתגבר על המצב.

רשימות למכוניות: - העיריות היו מקבלות 50%, אבל בסך הכולל יצא שהממטלה קבלה יותר מ-50%. למעשה זה היה 60% לממטלה ו-40% לעיריות. אם נלך טוב באותה דרך, הרי סר האוצר מציע אותו דבר כמו במס הטעוועים: 50% מכל הסכום - גם מן ההגדלה - ילכו לממטלה, וביתר 50% תיעטה החלוקה.

סר האוצר א. קפלן: אני הצעתי, לפי מקום המגורים של הנהג.

י. רוקח: זאת אומרת שכאן אינך מציע להנהיג פול, ובזה ישנה באמת הצדקה סטוייסת.

י. אפרתי: לדעתי אין זה נכון, כי הנהג חי על חשבון מסק הארץ, ומטמט בכבישי הארץ כולה.

י. רוקח: העיריה מוציאה להרחבת כבישים בתל-אביב. במשך שנה, סך 200 אלף ל"י, ו-80 אלף ל"י להחזקת הכבישים. כמו כן עומדים להקים עכשיו מקומות חנייה והדבר כמובן כמכוסים עצומים שאינם מתכסים.

י. אפרתי: ביחס לזה קיימת החלטה של הועדה.

י. רוקח: להסדרת התנועה בעיר, נחוצים לעיריית תל-אביב סני סיליונים ל"י. אני מקבל את הפורמולה של סר האוצר בענין זה.

י. רוקח:

בענין התנאי שהציב סר האוצר, ביחס למנגנון העיריות ומסכורתו: אילו היה הדירוג של המסמלה מעובד בצורה נכונה ויעילה, הייתי מקבל זאת ונלחם יחד עם סר האוצר בענין זה. אבל אני חושב, שסר האוצר טועה אם הוא חוטב שיוכל לכלול ב-13 הדרגות את כל החוגים. הדירוג הנוכחי עולה למדינה בהון תועפות, כי ישנו מרוץ אחר דרגות. אני רוצה לבנות את הדבר באופן אחר. הנסיון יראה טאין להכניס את ההסון הסגור הזה למסגרת של 13 הדרגות הקיימות, וכי דבר זה יעלה בכסף רב. אני קובע ס-13 הדרגות אינן מהוות צורה יעילה וחכמנית.

סר האוצר א. קפלן: אבל אתם מסלמים יותר מזה!

י. רוקח: שאלתי היא: את מי יכה סר האוצר בסוט הזה? אני יודע שעיריית חיפה הגישה הצעת דירוג יותר גבוהה מאשר תל-אביב. עד כה היו כל העיריות הולכות בעקבות עיריית תל-אביב, ותמיד פנו אליי בשאלות - מה החלטנו בקשר לעובדים שלנו. והנה, לפני שנה ורבע, ערכה עיריית חיפה דירוג חדש וגבוה בהרבה מזה של תל-אביב. אני השתדלתי אצל סר הפנים, שלא יאסר את הדבר, בכדי שגם אנחנו לא נצטרך לעשות כמותם, והוא איסר את זה. סר האוצר יורה לעירייה, שתקטין את מסכורת המזכיר וסגן-המזכיר, אבל היא לא תעשה זאת, כי תפרוץ שבייתה.

סר האוצר א. קפלן: מהו התוקף המוסרי לבוא למדינה ולצעוק ולבקש הפיכות, אם אלה הצועקים מקבלים מסכורות גבוהות כאלו?

י. רוקח: אתה צודק בפרינציפ, אבל בדבר על הצד המעסי. לו היית מציע חוק כללי הארץ האומר, שהמסכורת המקסימאלית שבעיריות אינה יכולה להיות יותר גבוהה - ואולי יותר נמוכה - מאשר בממשלה, ואסור יהיה להתנגד לכך - את זה אני סוכן לקבל. אבל אם תאמר שבגלל זה לא תתן לעיריית חיפה את 200-300 אלף הלירות, לזה אני מתנגד. יס לסדר את הדבר באופן חוקי, ולא להעמיד את התביעה בפני כל עירייה ועירייה בנפרד.

בנוגע למצב הכספי של העיריות: - המצב הוא ללא נסוא. תל-אביב, שצורפה אליה כעת גם יפו, עומדת בפני דילמה: או להפסיק סירותים, או להיכנס בגרעון של 1.100,000 ל"י. יכולתי לומר שנקטין את הסירותים, אבל אז אני קסור בחוק - אני מתכוון לחיפזון, למסל, וזה אינו כולל תוספת לסורים ודברים דומים, וכן שורה שלמה של תוספות למסכורות ללא גבול, כיתות חדשות, שאין לנו אפשרות לעמוד בהוצאות אלו. יס לנו כבר גרעון של 1.100,000 ל"י, ולמרות כל זה אין סאפטרים לנו להוריד 150 איש מלשכת העבודה, מנימוקים טובים. אני מדבר כרגע על התקציב הרגיל, של סירותים רגילים.

נבחון את האפשרות של הגדלת המסים: המסים שלנו בנויים באופן גרוע מאד. המס העיקרי - מס על סכר דירה - בנוי לגמרי לא בצדק, והוא קטן מאד במקרים ידועים של בנינים יטנים, למרות שמצבם הכלכלי של הדירים הוא טוב מאד. אם ארצה להסוות את זה, אצטרך להעלות את המס לכל הפחות עד 80%, ואז עוד אינני מטיב את אלה הגרים בבתיים יטנים ומסלמים סכר-דירה אפסי, בו בזמן שאני אקיף את אלה המסלמים סכר-דירה גבוה בבתיים החדשים. עיריית חיפה, למסל, גובה את מס סכר-הדירה למעטה, זאת אומרת לפי גובה סכר-הדירה שטלכים, ומכלי להתחשב במצב הדירה. זוהי הסיבה העיקרית, מדוע אנחנו מתקשים כל כך לחצוא את המקורות - ואין לנו מקורות. מסים כך אני מבקש את סר האוצר, לעשות הסנה מאמץ, עד שנוכל להנהיג שיטת מסים שונה לגמרי. מה שסר האוצר הציע, זו לא רק אכזבה לעיריות, אלא ביסול מסקנות ועדה שונה בענין לפני שנה וחצי, וגם ביסול של מסקנות ועדת הכספים. היו שלט ועדות, והשתתפו

י. רוקח:

בהן אנשים מחוגים שונים, והם החליטו מה שהחליטו. אני מציע לשר האוצר לעשות רכיזה בענין זה, כי לפי הצעתו הנוכחית הרי הוא סכסך ברעון אחד, ומצד שני מגלה ברעון יותר גדול.

י. בדר:

עלי להביא בזאת הודעה, שהיא הודעת הסיעה שלי: נעשה זה עתה דבר רציני מאד, ההורס את כל שלום הבית בוועדה ובמיוחד התקציב בחוקים פיננסיים. זוהי החלטה אשר נחקבלה עקב הסתה של יושב-ראש ועדת הכספים, הוצעת הכנסת - החלטה בלתי חוקית ושרירותית, הגוזלת מן האופוזיציה את זכותה העיקרית, הזכות היסודית שבגללה יושבת האופוזיציה בבית - להתווכח על הצעות חוק שהוגאו בפני הכנסת. הכנסלה הביאה לכנסת בימים האחרונים של הדיון על חוק התקציב הצעיר תמיכה הצעות, ואני אפילו אינני מכיר עד היום את כולן על-בלי פורטיון. כל חלק מהן מסובכות, והן הצעות תיקון לחוקים קיימים. והנה החליטה ועדת הכנסת, שבנוגע להצעות האלו - הסהרות הפרט במיליונים לירות במסא המסים, או סגות אלפי לירות, או אפילו פרוטה אחת - לא יתקיים דיון בכנסת. כך החליטו ברוב קולות. אני מבין שיש בהסטה זו כוונה טובה - להחיש את מהלך הדיונים. אני פונה לבסיונו של שר פנקס, שיבין שהכוונה היא טובה, אבל הדרך היא מסוכנת מאד, ולא תהיה למסרה. זה כל מה שרציתי לאמור, ויתר הדברים הרי ניתנו לביצוע על-ידי האופוזיציה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אני מזכיר להגוים, שפעם, כאשר נתעוררה הסגלה בוועדה המספיים, הוסכם שאנחנו לא נדון ולא נחליט בזה, כי אם נעביר זאת לוועדת הכנסת. אם תהיה החוק שהוגשו על שולחן הכנסת באיחור זמן - שלא ביהד עם הרצאת שר האוצר על התקציב, ואחרי שחלק מן המסותים כבר דבר (אבל אין סיעה אשר כל גואסיה כבר דבר) - יוכל כל גוים ליער על כך.

י. בדר:

הם לא היו בסדר היום.

היו"ר ד.צ. פנקס:

הסגלה נחתה, הם אמרו לראות בהלכה הכללית על התקציב בכנסת, גם קרומה ראטונה על הצעות אלו. כותבת מכתב בקשה לכך ליו"ר ועדת הכנסת, והבוקר הזכרתי לו ששרם קבלתי הסגלה. נאונה הודיע לי כי יזמין אותי להיכנס לישיבת ועדת הכנסת - להתקיימת זה עתה.

ההסתה מצד התבטאה בזה, שלא פתחתי את פי בענין זה. כפי הנראה, הצלחתי על-ידי נוכחותי בלבד להשפיע על רוב הוועד, שיקבל החלטה כפי שרכל.

אני סולח ליו"ר בדר את דברי ההסתה, כי הוא תמיד זומר טמינו דועד דע עברתי. הילך מה זה "סמית" ד"ר י", לא היה מספיק בכמה אלף מיליון מקורה חכענדר סנה העברית שלו מסופו, ומוז חנו לא יסתעף ריגה יתם כאלה. במקרים מעין זה.

בברגע לעינם העניין, הרי אני לא פתחתי את פי, כי כאשר נכנסתי, כבר היו ביטות ההטבעה על הענין. ההחלטה נחקבלה ברוב. מר לנדאו שיתם לעדעו על ההחלטה. והזכירה הסביה - שגם בה לא התערבתי - אם לשנות את ההחלטה שנתקבלה. אני לא לשנות, שגם הוחלט שיש לרמות את הוועדה הכללית על התקציב, גם בקרומה ראטונה על החיקים האלה.

דבר אגב, בהפגש יחסי היה לכך הקדים כסגה הקודמת. הפרט היה בזה, שבז הכנסת הצעות הווקים על שולחן הכנסת, יחד עם הרצאת שר האוצר.

י. בדר:

וכולם הוסיפי שראש.

היו"ר ד.צ. פנקס:

הסנה, לצערנו, לא הונחו ההצעות על הסולחן יחד עם הרצאת סר האוצר, וזהו נאמת פגם, שהאוצר יצטרך לסיים לב לבך בסנה הבאה. אבל אפשר לעבור על פגם זה פעם אחת, ובפרט ככל חבר כנסת יכול להניע את דעתו באמצעות הסתייגויות.

אני בקשתי את ועדת הכנסת לדון בענין סדר ההצבעות על התקציב, כי נודע לי על 175 הסתייגויות שיש לחבר כנסת אחד. אני מניח סתהיינה 350 הסתייגויות מכל הסיעות, ואז נצטרך חודש או חודשיים כדי להחליט על התקציב. בקשתי טידונו על דרך, לאפשר את גמר הדיון על התקציב בסוף סלסה ימים של הטבוע הבא. גם דבר זה אינני רואה כבסמכות של ועדתנו אנו, אלא כבסמכות ועדת הכנסת. גם על הודעתו של ד"ר בדר אינני מציע לדון כאן, כי אין זה טייך לועדה שלנו.

ג. רפטור:

אני מציע לקבל את המסאלה של סר האוצר, טיוטב-ראס הועדה יבקס, טבזמן קריאת לצד הסני ליבנות מליברליות ידועה החוקים ככנסת, תהיה אפשרות ביחס לזמן הדיבור.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אנחנו מסטיכים בדיונונו, ואבקס את החברים לקצר בדברים.

י. בדר:

ענין ארבעת המסים האלה וחלוקתם בין הרטויות המקומיות לבין המססלה, וגם בין הרטויות המקומיות בתור גוף פיקטיבי אטר איננו קיים, בתוכם - סן ההכרח שיתקיים ביחס לכך ויכוח אינטרסנטי. אין בזה טום דבר דע - אבל זה כך. מכיון סמלבד טיך-טוניס ועוד כתריסר נקודות התייטבות אין התנועה שלי אחראית בעד סלטון בעיר אחת בארץ, אזי יס לי גיטה חפסית לענין הזה, ואני מבקס להפנות את תסומת להו של סר האוצר למה סאומר.

קודם כל, אני נגד דבר ססמו, פול, בכל צורה שהיא. פול כעברית, הרי זו קרן מיוחדת, קופה מסותפת; אבל סנקודת סבט מסק הסדינה זוהי קרן מיוחדת, ואני מקווה טגם סר האוצר חוטב, סמסק תקציבי בריא בנוי בטיסה של קרן כללית - ג'נדל פנד, סכל ההכנסות נכנסות לקופה אחת, וההוצאות אין להן טום קטר עם הכנסה זו או אחרת, אלא בצרכים. זוהי הטיסה סמדינות גדולות הגיעו אליה לאחר נסיונות מרים סאד, ואטר היא היום רכוס כללי של תורת הפייננסים. אינני רואה כל סיבה, סאנחנו קודם כל נקלקל את מסק הפייננ-סיס בכדי סנצטרך אחר כך במסך סנים - בהצלחה או באי-הצלחה - לסאוף לתיקון של דבר טבעסנו הרסנו אותו. לכן, אני סתנגד לכל, פול, לכל חלוקה ולכל קרן מיוחדת.

אני נגד דמוקרטיה וטווי-זכויות של כל הרטויות המקומיות, בנוגע למידת הטלטון העצמי. אפילו בארץ סוחרת טווי-זכויות כארצות-הברית, אין נהוגה טיטה זו. כאטר נותנים למקום סלטון עצמי, צריך להתחטב בגדלו וכאפטרות מעטית של המקום, לבצע את הטלטון הפצטי הלכה למעטה, באמצעים שלו. זוהי פיקציה לתת לחל-אביג ולחיה ללירוסלים מידה לא יותר גדולה של סלטון עצמי, סאטר, למסלילת לגור; כ סאטר להטיל על עיריה גדולה חובות סלטוניות הרבה יותר גדולות סאטר על סקום קסן. כסונן, אפשר לדרוט סמקום קסן סיבנה בעצמו ויסלול כביטים בעצמו, אבל אפשר וצריך להטיל זאת על עיר גדולה. גם בענין הפיקוח על הכנייה צריך לתת לעיר גדולה עצמאות יותר גדולה סאטר למקום קסן.

לכן אני חוטב, סמוזרה הטיטה הנהוגה בנוגע למטים, סמס רכוס, למסל, הוא כולו בידו מקומות גדולים: גם גבייה, גם הערכה וכל הסידורים; אבל הוא איננו כולו בידו המקומות הקטנים. בארצות-הברית נהוגות חמט מחלקות של סלטון מקומי.

י. ברד:

תמיד הייתי, וגם היום אני בעד העברת
מסי רכוש לעיריות, אבל אני מעדיף שהמזב יטאר כמו שהוא עכשיו, מאשר
יתחילו ב-60%, ב-40%, בלי גבייה, עם גבייה וכו', כי אז - לפי דעתי -
אין לדיפורמה זו טום ערך.

יש כאן ארבעה מסיים: מס רכוש, מס
טעוועים, מס רטיונות וספרי אחוזה; ופתאום עלינו להחליט שהכנסות
מכל ארבעת המסים הללו יחולקו לפי מפתח די מסובך, טובה בכלמקרה -
קודם כל בין העיריות לבין הממטלה; אחר-כך בין קרן מיוחדת לעיריות
עצמן - אני מתנגד לסיטה הזו. ימלח לי סר האוצר - אני אומר זאת בלי
כל כוונה לפגוע במיטהו - אבל דבר זה דומה מאד לסיטה הוותיקה במסך
המוסדות הלאומיים. בתחילה היתה שם קרן מיוחדת. אחר-כך חלקו אותה
לשלטה חלקים: קרן-קיימת, קרן-היסוד וקרן בצרון. אחר-כך חלקו את
קרן בצרון לשלטה חלקים נוספים, וכן הלאה. ואחרי כל זאת, כאשר צריך
היה לבנות נקודה חדשה, יכולנו לקרוא בעתון שבהקמתה הסתתפו קרן-קיימת,
קרן היסוד, הסוכנות היהודית, קרן בצרון ועוד מיטהו.

סיטה זו היתה אולי הכרחית במסך ההסתדרות
הציונית, אינני אומר שזה היה כך; אולי זה היה כך - אינני בקי בזאת.
אבל, שזוהי סיטה ללא דוגמא, ושהיא פוגעת ומזיקה למסך המדינה - בזה
אינני מפקפק.

אני מציע קודם כל, שמס רכוש כולו,
יינתן לרטויות המקומיות ב-100%, ולכל מקום ומקום מה שמגיע לו לפי
גבולות המקום.

בנוגע למס טעוועים אני מציע, שלא
יינתן טום דבר לעיריות, אלא שהממטלה בתקציב, תסמור על הסיטה של גרנט
אין איד" ותסתמס בגרנט אין איד" באותה צורה כפי שהיתה מסתמסת באותו
אחוז, סאותו אחוז, שהיתה סקבלת בצורה זו סכל המקורות האלה. ואז יהיה
גרנט אין איד", ומקומות קטנים יקבלו את שלהם.

בנוגע לגבייה, אני בעד העברת הגבייה
של מס טעוועים ומס רכוש במקומות גדולים - לידי המקומות הגדולים.
לגבי המקומות הקטנים, עד כמה שאפשר להעביר - העבירו, ועד כמה שזה
לא סועיל - אסרו זאת.

כאשר למס רטיונות, אני מציע שחלק מתאים
מן ההכנסות האלו - לפי הערכה - יהיה כלול בגרנט אין איד", בתוך
הענקות. בנוגע לספרי אחוזה, מכיון שזוהי גבייה סכנית עד מאד הנעשית
בין כה וכה, אני בעד זה שהעיריות תקבלנה את 2% המגיעים להן, אבל גם-
כן לא בתוך פול", אלא כל אחת ואחת. אם נעשה זאת, לא יהיה פול",
אלא גרנט אין איד" שנבנה אותו על יסוד חישוב של מס טעוועים ומס
רטיונות, ויהיו שני מסיים נוספים לצרכי העיריות, מבלי טום חלוקה. זה
יהיה יותר טוב גם לעיריות, וגם לאוצר.

לענין המטכורות בעיריות: אדוני סר
האוצר; בטבילנו, בטביל האופוזיציה, קיימת רק הממטלה, וראש הממטלה
למד אותנו פעמים כל כך רבות על האחריות הקולקטיבית, שתרטה לי הפעם
לסמוך על כך. אם יש מטכורות סופרזות בעיריות, אסמה בכך הממטלה, כי
לפי לפי חוק העיריות טאני מכיר אותו, הרי בידי הנציב העליון....

סר האוצר א. קפלן: אני לא אתן לאשר תקציבים, עד שלא
יסכימו לזה.

י. ברד: אני מצטרף טאדוני לא הקפיד על הדבר
מתחילה. בתקופת המנדט היה הדבר נתון
בידי הנציב העליון, והכל היה בסדר מסום טעשה זאת המזכיר הפיננסי של
הממטלה. כיום, חלקתם את המטכורות. יש זכות כזו בחוק המעבר, והממטלה
סחלקת את המטכורות בין חבריה, וזהו ענין פנימי שלה.

י. בדר:

אני שותף לספקות סיס למר רוקח, אם תזליחו להוריד את המסכורות המופרזות הקיימות כבר כיום. זוהי אופרציה די מסובכת, ודי לזכור את פרט בדיקת אינדקס יוקר החיים.

בענין אחד אני רוצה לחלוק על דעתו של מר רוקח, שהיא שונה מדעתו באותו נושא מלפני שנה. זהו ענין סיסת מס הרכוש המבוסס על גובה סכר הדירה. לפני שנה הביאה לנו המסמלה הצעה, לגבות את ההפרס בין סכר הדירה בבית חדש, לבין סכר הדירה בבית ישן, בתור מס עבור המדינה. לא את הכל, אבל 50% מזה. המסמלה חזרה בה מהצעה זו. זו היתה הצעת מס הקליטה הראשון. כולנו, יחד עם מר רוקח, התנגדנו לכך, ואילו עכשיו אומר מר רוקח סיס צדק בזה, שעל סמך ההפרס - הקיים עד היום הזה - העיריה תגבה חלק מסנו.

מר האוצר א. קפלן: הוא אמר, שלא תינתן לאיס אטר בר בדירה הזו באותו מצב כלכלי, הנאה מיותרת לגבי אותו האיס אטר בר בבית אחר.

י. בדר: אני מתנגד לכך. אסור לנו לסכוח, סאנחנו כאן קודם כל מגיבי האזרחים, מגיבי מטלמי המסים, וגם אם יש לאחד מאתנו תפקיד של סטיל-מסים - צריך לסמור על התמונים.

מר האוצר א. קפלן: אני חושב שתפקידנו הוא, לבנות את המדינה.

י. בדר: גם אני שותף לגיטה זו.

לגבי ההצעות שנשמעו בדבר גבייה וכדומה, אני חושב שכל האופרציות והקומפרומיסיים האלה יביאו להפחתת ההכנסה האפטרית. אם העיריה תדע שהיא גובה כסף לעצמה, ואם היא תדע שהאוצר מוציא מסקנות מפעולותיה - היא תגבה את המסים באופן יעיל, ואז תהיה גם אפשרות למר ברגמן להקטין באופן ניכר את מספר עובדי האוצר במחלקת מס הרכוש, ולהעבירם למחלקת מס הכנסה.

אבל, אם המצב יהיה כזה, ש-50% ילכו מדאס לעיריה, אבל הגבייה תהיה בידי עובדי המסדר, אני חושב שמתוך הפטריוטיזם שלהם הם לא יסימו לב להגדיל את המס, שהרי היום או סחר יעבור הכל לידי העיריות. ואותו דין - אולי במידה יותר גדולה - לאפרט הגבייה של העיריות.

הצעות העיקריות הן: א) להעביר לידי העיריות את המסים; מס אחד, שניים, שלשה, ארבעה, אבל לא לסום, פול, אלא לאותה עיריה המספלת במס. ב) מן הסכום שנסאד, ואטר יש בדעת הועדה לטמור לצרכי העיריות בכללותן, ליצור סעיף בתקציב - הנחות - אבל לא סום סיסת אחוזים וכדומה.

ב. רפטור: אנחנו עוסקים בטני ענינים בפעם אחת; יש ענין של הכנסה מארבעה סעיפים: מס רכוש, בולי הכנסה, דמי רטיונות והכנסה מסירותים. נוסף לכך אנחנו עוסקים בבעיית היחסים בין העיריות לבין המסמלה.

אני רוצה לקבוע אם הסכומים שנקבעו בארבעת הסעיפים האלה, מותאמים להוצאה, או אפטר להכניס בהם תיקון.

אם בטנה הקודמת היתה ההכנסה הריאלית מס רכוש, בסך 1.171,000 ל"י - מינוס 150,000 ל"י טד"ר ברגמן חוטב סאלה היו חובות קודמים, כלומר הכנסה של 1.021,000 ל"י - אינני סבור שבטנה זו, עם גידול האוכלוסייה, עם גידול הפיתוח והבנין, עם התיקונים והטינויים, אינני סאמין שלאחר כל זאת נוכל להסתפק בקביעת סכום של 1.500,000 ל"י לענין זה. לי נראא סצריך להוסיף כאן עוד 300,000 ל"י.

ב. רפסוד:

גם אם בתים חדשים סטוחררים, בכל זאת יש התפתחות חלקית בעקב הבנייה, ובגבית המס - מה סדר ברגסן הפחית פן התקופה הקודמת, בסך 150 אלף ל"י.

בענין בולי הכנסה יש סני דברים. לפני סנה דבר סר האוצר בויכוח על התלציב, על הקלה סתהיה לסכבות העניות על-יסוד קבלת הספסלים הראטונים נבתי הקולנוע. עכטיו אומר סר האוצר שהדבר ניתן לחיילים. הצעתנו פן הסנה הקודמת, להקטין אח המס פן הכרטיסים הזולים ולא פן הגבוהים, היתה סוצדקת ואני אציע אותה גם אסנה. אם סר האוצר יציע זאת, אני אקבל את הדבר ברצון, ואם לא יציע - אציע זאת אני.

אני סחכה לפרטים, איך יתוקן תיזוק סל מס הטעטועים. על יסוד דברי סר האוצר נראה לי, טאם יבוא סינוי, אפשר יהיה להגדיל את ההכנסה ב-100 אלף ל"י בערך.

לא ספעתו הצעה בענין דמי הרטיונות. דבר זה, לפי דעתי, צריך להיעטות על-ידי חוק. אני חוזר ואומר: אם סר האוצר יציע את התיקון טאנחנו סתכוונים לגבי הסכבות הנסוכות - אקבל זאת ברצון, ואם לא - אני אציע את זה כתיקון, בלי קסר לסכום.

לענין דמי הרטיונות: - לאחר שהגדילו את המס על בנזין - ואני חוסב סיס קסר בין הרטיונות לבין הבנזין - אני סחכה לראות, באיזה סידה יגדילו את מס הרטיונות. יכול להיות סאני אקבל את הסכום, אבל יכול להיות סאני אפילו אציע להקטין, כי אני יודע ססר האוצר בונה את ההכנסה הזו על-יסוד הגדלה.

אינני רוצה להיכנס בפרטים לגבי סני סעיפי הטירותים, אני סציע להוסיף 300,000 ל"י לסעיף סל מס רכוש, זאת סעיף בולי-הכנסה אני סטאיר כמו שהוא ומסכה לססקנות ועדת הרטיונות לגבי הסעיף סל דמי הרטיונות.

ברצוני לומר סטהו לסר רוקח ולד"ר בדר, בענין העיריות. לי יש בענין זה גיטה פטוטה בתכלית הפסטות. אני אומר: כל כמה שהפסטה היא הטבה נוספת בעניני קליטה, בעניני פיתוח, בעניני גיטה יותר סוציאלית וצודקת - זוהי הגיטה שלי. אילו יכולתי להגיע לריכוז סל כל המסים ברטות הסמסלה, והמססלה תחליט לתת לסועצת איזור גלכוע, למסל, אמצעים להקטן סני סחנות סל עולים תיסנים או עולים אחרים, ובקסר לדאגה לאספקה להקים סם ספעלי פיתוח - אני אעורר בזה את סר האוצר, סיתן לסועצת גלכוע את האמצעים לכך. אם עירית תל-אביב תעטה צעדים סל פיתוח ככביטים, באספקה סים וטירותים טונים המגדילים את כוסר הקליטה ומקלים על הסידורים הארציים, אני אמליץ לפני סר האוצר, לתת הקצבה נוספת לעירית תל-אביב, ואינני מפלה בזה סום צד לרעה.

למעטה יש כארץ מצב כזה, טייטנן ערים ספותחות כמו חיפה, תל-אביב; ומעולם לא אסרנו תל-אביב לא קלטה עולים. אני חוסב ססקוטה כמו באר-סבע, בית-טאן, רמלה, לוד ויתר הסועצות האיזוריות סל גבעת-ברנר ומקומות אחרים - ואין זו גבעת-ברנר הקבוצה, אלא מקום חדס סל מוטבים ומוטבי עולים - סצריך לתת להם סיניסום סבסיניסום - אני חוסב שהמססלה צריכה לעודד אותם, ולתת להם הקצבות למטרה זו. המססלה, בהסכם עם הרטויות המקומיות, היתה יכולה לעטות את זה. אני מסכים סבאופן טבעי, האוטונוסיה המוניציפאלית סתינתן לתל-אביב תהיה יותר גדולה מאסר זו סתהיה לעירית באר-טבע למסל, אבל דוקא דבר זה סחייב למסקנה אחרת. אני רוצה לקחת סעט פן העזרה, פן הכוח, פן ההתפתחות סל תל-אביב, ולתת לרמלה ולמקומות אחרים הנמצאים במצב דומה.

ולכן יש טתי אפטריות: או סתהיה סגסה למסור את הסכומים הללו ברטות המססלה והיא תחלק אותם; אם אפשרות כזו איננה קיימת - סוכרחה להיות סגסה סל הנדלה בין סלטה סוגים בין הרטויות המקומיות הספותחות, לבין הרטויות המקומיות החדטות.

נ. רפסוד:

אני חושב את ענין היחסים בין הממשלה לבין הרשויות המקומיות, לסטובך מאד; אבל מבלי להיכנס לפרטים, ובהתאם להצעת שר האוצר, אני חושב שתל-אביב יכולה להיכנס לגרעון של עוד שנים, שלשה, ארבעה סיליון ל"י על חשבון הדורות הבאים, אבל אסור לבאר-שבע לעשות כן או לכל מקום אחר בלתי מפותח, שהדבר יכול לסכן את קיומו. אני בכלל אינני חוטט לגרעונות, אבל כל זמן שבארץ אין עוד שלשה, ארבעה סיליונים יהודים - המגמה הזו שעליה דבר שר האוצר - אותה צריך לקבל. אם ד"ר בדר יקבל זאת, אני לא אפחד ללכת יחד אתו בענין זה, ואשמח מאד אם הוא יסכים להצעות אלו.

אני חושב שענין זה שעליו דבר שר האוצר, הוא אחד העניינים הכי חשובים, לא רק מבחינת הכסף, אלא מבחינת המגמה הכוללת של המדינה - אם היא מדינת קליחה - ולכן איני יכול לקבל את ההצעות שהציע שר רוקח.

י. אפרתי:
אינני רוצה לדבר בענין ארבעת הססים. אני חושב שהצעות שר האוצר מכוונות להגדלת הססים בספרי אחוזה, במס מכונניות ובמס שעטועים.

ברצוני לדבר על היחסים שבין הרשויות המקומיות לבין הממשלה. אני הייתי מסתפק בהחלטת הועדה הקיימת בענין זה, אשר תחליט בענין "פול" או לא-פול. כמו כן הייתי מסכים להצעה, שהאוצר ירכז את כל האמצעים בידו, ויחלק לפי הצרכים של כל מקום; ולא יחלק לסלש ארבע קרנות, אלא תהיה קרן אחת בידי הממשלה. אבל אם זה איננו כך, אני מוכרח להעלות כמה בעיות רציניות.

ביחס למס רכוש עירוני ומס רכוש חקלאי, ייתכן שלמועצות הכפריות אין הדבר סטנה בהרבה, אבל אין ספק שזה פוגע בחלק מן הערים כמו רמלה ולוד, אשר תקבלנה מעט מאד אם נחלק את הסכומים לפי המקומות. הדבר נוגע, למשל, גם לפתח-תקוה. מקומות אלה, וכן גם ערים נטושות, אין ספק שתסבולנה מן החלוקה הזו של "פול". בטנה שעברה תקצבו ל"פול" הכללי, סך 1,200,000 ל"י, ואינני חושב שהטנה אפשר להקציב פחות. עליכם לזכור שהטנה נוספו 40 מועצות שהן על פי רוב קטנות ומרוחקות; הערים גם כן גדלו, וכל זה דורש חלוקה יותר כוללת ויותר מרכזית.

אני יכול להבין שביחס למס בולים יש הצדקה לחלוקת החצי למקום והחצי ל"פול"; אבל ביחס למכונניות אין כל הצדקה לאופן זה של חלוקה, כל הנוסעים ב"אגד", למשל, הם דוקא לא תושבי תל-אביב, למרות שכל הנהגים גרים בתל-אביב. אותו דבר ביחס ל"שחר", וגם כאן אינני חושב שזה צריך לחיפה בלבד. מס המכונניות קטור במשק הכללי של הארץ, ובהתאם לכך צריכה להיעשות החלוקה בענין זה. לכן אני חושב, שכל הסכום מס המכונניות, צריך להיכנס ל"פול" הכללי. אינני מדבר כרגע על ספרי אחוזה, שזה צריך לכל מקום. אם אנחנו אוסרים מס רכוש עירוני וחולק לשני-סליסים וסליס, צריך להחליט מס המכונניות ייכנס כולו ל"פול", ואז יהיה סווי מסקל מסויים, אבל, אם בסופו של דבר יוקטן ה"פול" בכללו, עלינו להבטיח לכל הפחות, שהוא לא יוקטן לגבי הטנה הטושפת.

אני מציע שנקח בחשבון את כל הגורמים האלה, כאשר נסכם את ענין החלוקה הכללית של הסכום, בישיבת הועדה דברו על 3 סיליון ל"י, כהקצבה כללית של הממשלה. אני לא הייתי כל-כך אופטימי והבינותי שהאוצר ידרוש חלק מס המכונניות ומס שעטועים, אבל לאחר כל זאת תארתי לעצמי שנגיע בערך לסכום של 2 1/2 סיליון ל"י; ואינני חושב שאפשר לקבוע סכום אחר.

א.ס. גניחובסקי:
אני מציע, שנקבע ראשית לכל, איך אנחנו מתארים לעצמנו את ההכנסות. אסבס י"ט ועדה, אבל צריך לקבוע את הסכום. עלינו לסדר תחילה את ההכנסות, ורק אחר-כך את חלוקת הסכום.

א.ס. גניחובסקי:

כמו כן הייתי רוצה לדעת, מה מציע שר האוצר בענין הסכונות, לפשל, וכמה צריכה להיות ההכנסה.

שר האוצר דבר על יצירת קרן מרכזית לסוסדות שמנות, שאינם נבחינת סוסדות שעשועים. אני מתנגד לדבר זה, שיהיה במדינת ישראל סס מיוחד, או הכנסה מיוחדת, הסוקצבת ומיועדת לדבר מיוחד. כאשר רנו בענין הפקידים במשרד האספקה והקיצוב, נאמר לנו מיד, שקיימת קרן מיוחדת לכך, ואני מתנגד לכך בהחלט. אסור שתהיה קרן מיוחדת לסוסדות מיוחדות. כל ההכנסות - אם זה אמנות, אם זה שעשועים, אם זה סס רדיו או סס-כלבים (שאני אחר-כך אציע אותו) - הכל מכוון למטרה אחת ששמה מדינת ישראל.

א. גרנות: יש ענין שהוא סאד לא בסדר, והוא ענין היחסים בין המדינה לבין הרטויות המקומיות כעיה זו צצה כל פעם, כי לא נמצא לה פתרון, ואני בטוח שכל זמן שהדבר לא יסודר, יהיו ויכוחים רבים כמו שיש כיום.

השאלה היא לא בזה, אם יש צורך בקרן מיוחדת; בזה יש צורך, ומהרבה ניסוקים נוספים סאשר הביא ברל רפטור. בסבילי, שאלת פיזור האוכלוסיה על פני הארץ, היא אחת השאלות החשובות ביותר. אני מסכים שצריך להתחשב גם במצב העיריות. קראתי שלטום על צרעון בסך 1.100,000 ל"י בעירית תל-אביב. שאלתי היא: האם על-ידי כך אנחנו יכולים לעשות משהו יסודי?

שר האוצר רצה ללכת באיזה שביל בינוני: לא להפחית יותר מדי את הכנסות המדינה - ואין לנו אפשרות, ואין לנו רשות להפחית הכנסות אלו כל זמן שאין לנו משהו אחר במסומן - ובכל זאת להגדיל את חלקן של העיריות - ויש בזה משום הגדלה.

אני מציע שלא ניכנס לדיון בשאלה זו, ונמשיך במסורת של "פול"; זה חשוב וזה טוב: קופה מיוחדת לפעולות של העיריות. אני מתנגד להצעה שהכל ירוכז בידי המססלה; גם זה לא נכון. אם כל הכבוד שאני רוחט למססלה, אני חושב שצער מעין זה, הוא בלתי פתאים.

ס. דיין: אם כך, מי יסלוד בקופה?

א. גרנות: אני אומר שהסיפול בקופה זו, צריך להיות מסותף למססלה ולסועצות המקומיות. אני מתנגד להצעת חבר הכנסת אפרתי, שהדבר צריך להימצא בידי המססלה. מה שחשוב ומה צריך לעשות הוא, פקוח האוצר על הפעולה הכספית של הרטויות המקומיות.

בשאלת המסכורת: - אני חושב את הדבר לרציני מאד, ואני סזכיר מדברתי כבר פעם על הצורך בקביעת דרגה יותר רחבה, אשר תקיף גם סוסדות צבוריים חשובים, ואני חושב שיש בזה צורך רב. נוצרים מצבים טובים מאד, שבשני אנפים של אותו בנין, נהוגות דרגות טובות, ונוצר כמובן לחץ בכיוון העלאת הדרגות, כי החצי השני של הבית אינו מסכים לכך. אני חושב שהצעתו של שר האוצר היא נכונה, ואם יסבלו ססנה 20 איס, הרי זה בכל זאת לסובת המדינה. אני מציע איפוא, שנהזדסנות קרובה, נפעל בכיוון הרחבת המסגרת הקיימת של הדרגות.

ס. גפתלי: עלינו לצעת, ולא להתבייס אם לא נוכל לפתור כשנה זו את כל הבעיה של היחסים הכספיים בין המדינה לבין הרטויות המקומיות. זוהי אחת השאלות הקטות ביותר בארגון מדינות, ומכיון שמדינתנו צעירה, אנחנו יכולים להרשות לעצמנו לחשוב על ענין זה עוד שנה או שנתיים. כיום, עלינו להסתפק באיזו פרוביזוריות. זוהי הנחת, ואני רוצה לומר זאת לאותה החבריים הנאים ואוסרים, שבכל העולם המצב הוא כזה וכזה. אין דבר בשסח זה

פ. נפתלי:

שאינו קיים באיזו ארץ שהיא. המפה היא סגוונת ביותר בשטח זה, ואם ד"ר ברך אוסר שאין סקום בעולם שקיים בו, פול" מסותף, אני יודע שיש דבר כזה. אנחנו צריכים לחשוב על הצורה האחרונה ברצינות, ולא דרך אגב כשעת הדיון על התקציב הזה. על כן, סן ההכרח הוא לעשות דברים פרוביזוריים, וזה ברור.

הדבר הראשון במעלה בסבילי הוא, שאחרי הפרוביזוריות הזו, לא נקטין את ההכנסות - אם לא באותה מידה את ההוצאות של תקציב המדינה - של השנה הזו. עם כל הכבוד לשאלה זו, אינני רוצה שנעבור לפתע פתאום את הקו ונשנה את התקציב, בכיוון של הגדלת הכיסוי של הוצאות הכסחון. בסובן זה, אני בדרך כלל לא הבינתי אם הצעת סר האוצר נותנת באמת את הכיסוי הזה, או אם יש איזה גרעון של 350,000 ל"י; ואינני יודע איך לכסות אותו. אבל בכיוון זה, אני מקבל את הפטרה שהוצעה.

סבילי להיכנס לפרטים, אני רוצה לומר לסר רוקח, שאינני מסכים לדעה, שאין לרשויות המקומיות אפשרות להוסיף מסים. אני חושב, יעירית תל-אביב לא ניצלה את האפשרויות סגביית מס עסקים, ואם סר סוסני אמר שבתי העסקים בתל-אביב הולכים ונסגרים - אני על כל פנים לא ראיתי זאת. אני סאסין סיס אפשרות להעלות את ההכנסות מס עסקים בתל-אביב, לכל הפחות ב-100,000 ל"י, וקיימות גם אפשרויות אחרות להגדלת ההכנסות. גם לפי התכנית הזאת, יכולה העיריה להוסיף על מס העסעועים, והדבר לא יפגע במסחר.

סר האוצר דבר על חלוקת אותו המס, טעד עכסיו גבתה אותו המססלה. אני רוצה רק לציין שאפשרויות קיימות, ואין לדבר ברגע זה על הפרטים. בראש וראשונה עלינו לעשות מסחר סרוביזורי, בכדי לכסות את הגרעון כתקציב המססלה.

ס. דיין: ביחס לקרן להסוואה (פול"), כפי שמציע מסרד האוצר: - סר האוצר אמר, למסל, סאיזור גלנוע צריך לתסוך באיזה סהוא איזור בלתי סיוטב. אני מקבל את הדבר הזה, ולפי דעתי צריך להגיד באופן דומה, סתל-אביב יכולה לתסוך בבאר-טבע או בסקום אחר; כלומר: יטוב וותיק צריך לסאת בדרך זו בעול הקליטה, ואני תוסך בהצעה זו של סר האוצר.

אינני תוסך בהצעה לקרן סיוחדת לאסנות. אני סבין סהכוונה היא לתסיכות בסקרים ססויסיים; באים בודאי לאוצר בתביעות טונות, והוא רוצה להבטיח את הדבר על-ידי קרן סיוחדת. אני אינני מקבל זאת, ונראה לי סאם יש הכרח בכך - אפשר לעשות זאת בדרכים אחרות.

לפי דעתי, סס דכוס/בגובה של 1.300,000 ל"י, הוא נסוך פרי. הסרובר הוא בבית, ונסגרס סעליו נבנה הבית; זהו הורקו. אנחנו עדים כעת בארץ לכך, סאנסיים סתעטרים רק סהעבות הרכוס הזה סיד ליד, והסכום הנ"ל לכל הארץ, הוא קסן, אני מציע איפוא, להגדיל את אוסדן ההכנסה ססס-רכעס עירובי, אבל אינני מציע סספר קונקרטי.

אטר לססכורות, אני מקבל את ההנחה של סר האוצר, סלא ייתכן סצב כזה סכל עיריה תקבע לעצמה ססכורות. הסצב סביע לידי כך, סססד סתלחה בסני. הסאלה היא. אם האסצעי הזה הוא סספיק, אני חוטב סהוא איננו סספיק, ולפי דעתי צריך לחוקק חוק נוסף לכך. סדי פעם סרובר על העלאת ססכורות גם סצד סוסדות פרטיים, ולא רק העיריות. כעת, כסיס לנו סדינה ומססלה, אפשר לדעתי להקיף את כל הסקוסות האחרים - אם זה בנק אפ"ק, או חברת החטמל, או סיטהו אחר - ואסטר לבצע זאת באסצעות חוק סתאים. בדרך כלל אני אוסר, סצריך להוריד את הססכורת ולא להעלותה, אבל צריך לסצוא דרכים נוספות, כדי סהסכורות לא תתפרצנה, כי זה אחר הדברים הסקסיים כיותר.

בענין היחסים בין העיריות לבין המססלה, אני פחות סכולם סכיר את הענין הזה. אבל כסומע ומתלמד בסטח זה, אני סואל את סר האוצר, את ד"ר ברגסן ואת החברים האחרים: סדוע לא

ס. דיין:

יהיה דבר פשוט יותר. אני מבין שאנחנו מחקים לא במעט את הנהוג בעולם, ואת מה שהיה נהוג בזמן המנדט. מדוע לא יהיה בארץ שלטון אחד, שיתן הענקות בסידה מצריך? אני רואה לפני שני שלטונות, ואני שולל את דעת הסומחים בענין זה.

תל-אביב היא העיר הגדולה ביותר בארץ, ואני סניח שחובותיה ועומס תפקידיה מביאים לידי כך, שסידי פעם נתקלים דוקא בבעיותיה. בודאי, העומס והקושי הוא רב; אבל נשאלת השאלה, מדוע חיפה וירושלים אינן מופיעות פה. אילו היה המצב דומה באופן יחסי, היו גם הן מופיעות. כפי הנראה, שלחיפה ולירושלים חובות קטנים יותר. לפי דעתי, הגידול של תל-אביב איננו מחייב מצב רע. להיפך - הוא מחייב מצב טוב יותר, כל כמה שהעיר גדלה. אני חושב שעלינו להבין מדוע תופסת תל-אביב את המקום הראשון ביחס לתביעות. אם האחרים אינם תובעים, מדוע מוצדק הדבר ביחס לתל-אביב?

א. בן-אליעזר: אינני רוצה לתרום בדברי, ביחס לאומדנה של ההכנסה בסעיפים אלה. אני רוצה לדבר על הפרינציפ של הגבייה, וברצוני לציין שאין זו רק שאלה של היחסים בין המסמלה לבין העיריות, אלא השאלה היא הרבה יותר רחבה: כיצד רואה הצבור את העיריה ואת המסמלה. פירושו של דבר, שאני רואה למי פונה הצבור. היתה תקופה בחיי הישוב, ואז נדמה לי היה המנוח בלוד ראש עירית תל-אביב, - כשהפגנות הצבור היו מופנות כלפי ההנהלה הציונית, ולא כלפי העיריה.

הזכרתי את העובדה הזאת באופן מיוחד, היות ונקודה זו היא חשובה מאד - איך רואה הצבור את העיריה ואת המסמלה. על כן, צריך לקחת זאת בחשבון רציני מאד, ולתת לעיריה את האפשרות להתפתח מתוך ההכנסה העצמית שלה, ומבלי להיות תלויה ברצונו הטוב של משרד זה או אחר, שיס לו היסובים מסלו ביחס לפיתוח הארץ בכלל.

ביחס לפיתוח הארץ אפשר היה אולי להגיע למסקנה שטוב, פול"אחיד, לו היתה שיטה כלכלית אחידה. אבל, אינני יודע, למשל, מדוע צריכה עירית תל-אביב לסלם בעד הוצאות של אקספרי-מנטים בבין-שאן. גם במנדל-נר בערך אותו אקספויסנט, ואינני יודע כמה הוא עלה.

כמובן שאנחנו מסכימים לדעה, שעל המסמלה לדאוג לפיזור התושבים, אבל יש למסמלה סכומים די ניכרים - בעיקר בתקציב הפיתוח - שבהם היא יכולה לעשות את הרגולציה הסתאית, מבלי להקטות על הכנסות העיריות ומבלי להקטות על תושביהן בכל השטחים.

אני מציע איפוא, לא לצאת מנקודת מבט, שהיות ואני צריך לפתח מקומות חדשים, צריך לראות שדוקא במקומות וותיקים תהיה נסיגה. צריך לתת אפשרויות פיתוח גם למקומות הקיימים, כי גם הם טרם הגיעו למצב כזה שיוכלו לסדר בעצמם את עניניהם. אני תומך איפוא, בחביעתו של ד"ר בדר, שהגבייה תיעשה על-ידי העיריות.

א. אליסר: אני מתנגד מאד ומתמיד לריכוז, ואפילו ריכוז אישי, כי אף פעם אין יודעים למי לנות. אבל במקרה זה של העיריות, אני דוקא תומך בריכוז. צדק סר נפתלי באסרו שאפשר להצביע על סורה של דברים הנהוגים בעולם, בקשר לענין הזה. עלינו ללכת באותן הדרכים, שמדינות גדולות לאחר נסיון רב של מאות בשנים הלכו בהן.

אני תומך בדעה שנשמעה מחלקים טובים של הבית, שיס לרכז את כל הפעולה בנוגע לפיתוח המקומות, בידי המסמלה. מה שנוגע לדקרו של סר ברל ופסור, שיס צורך בפיתוח המקומות, בפיוזור וכל הדברים האחרים - אלה הם ענינים של המסמלה, ואין להקים עכסיו מוסד נוסף ומס מיוחד למטרה זו. אני מביע את דעתי בגלוי ואומר, שאני מתנגד בכל תוקף להנהגת ססים מיוחדים למפעלים מיוחדים. יש רק קופה אחת למדינה, ולפי ההכנסות האלו היא מסודרת - לפי ראות עיניה -

א. אליטר:

את החלוקה לפי הצרכים, העניין הזה, של חצאים ושל רבעים, מביא לידי אותה אי-הבנה שכבר נוכחנו בה בישיבה זו. על כן אני חושב שאין להקים מוסדות מעין זה, שזמן קיומם כקקיון. יש, לפי דעתי, להתקין סם אשר ילך כולו לעיריה, וכל עיריה תקח לעצמה מה שיותר לה לקחת.

בענין המכוניות: אסור, לפי דעתי, לעיריות לגבות סם מכוניות, המכוניות מתגבלות לארכם ולרחבם של כבישי הארץ ואין להטיל את בניית המס, על תל-אביב, למשל. הגבייה צריכה להיות כללית, גם לבאר-שבע וגם לבית-שאן.

דעתי היא, שעלינו לדעת בדיוק מה מותר לעיריה להטיל בתור סם מקומי, לטובת המקום. כל המסים שהם בצורה כללית, כמו סם מכוניות, ייגבו בדרך הרגילה, על ידי הממשלה. הממשלה תחלק סכומים למקומות לפי הצרכים, ולפי קר שהכנסת תקבע.

ברצוני לשאול, מדוע מוציאה הממשלה מכלל אפשרות את הגדלת ההכנסה מסם רכוש חקלאי. אני יודע שלגביית אומדן ההכנסה כפי שנקבע בסכום של 200,000 ל"י, הצטרפו להוציא קרוב ל-100 אלף ל"י.

י. אפרתי: כל הגבייה עולה בסכום של 20,000 ל"י.

א. אליטר: או שהקו הוא, לשחרר לגמרי מסם חקלאי - כפי שזה נהוג כעת בכמה מקומות. אני אינני טוען נגד החקלאות; אדרבא - נקבע לנו קו שצריך לעודד אותה, אבל יש חקלאות שהגיע תורה להיכנס בעול המסים. לכן אני מבקש את היושב-ראש להעמיד זאת בתור סעיף מיוחד, שעלינו לקבל הסברה מסר האוצר, מדוע נקבע הסכום הזה ואם יש אפשרות להעלותו. לפי דעתי אפשר להעלות בסידה רבה את סם הרכוש העירוני על קרקעות, ואז נוכל לתת הקלות לכפרים חדשים לתקופות מסויימות, בתחילת פעולותיהם.

בנוגע לסאלת ההבדלים במטכורות בעיריות ובממשלה. לדעתי, אי-אפשר לבצע את התכנית סבלי חוק. יש לקבוע חוק של דירוג יחיד ושווה לכל רשויות השלטון, זאת אומרת לממשלה ולרשויות המקומיות.

הי"ר ד.צ. פנקס: אני מבקש מחברי הועדה להתפק עתה בקביעת אומדן ההכנסה לגבי כל סעיף וסעיף שבהצעת התקציב להכנסה. כאשר נגיע לחלק ההוצאה אל הסעיף שנקרא "הענקות לעיריות", אז נחליט מהו הסכום ולפי איזה חישוב הוא יחושב.

י. רוקח: אני רוצה להגיד לחבר הכנסת רפסור, שכפי שהוא רואג לכך שתקציב המדינה יהיה מאוזן, אין לו כל רשות להגיד שהתקציב של העיריות ייכנס בדפיציטים של סיליונים לירות.

חלוקת יתר השירותים בעיריות, היא שונה לגמרי. ירוסלים מקבלת 80% ממטכורת הסורים, במקום 25%; לירוסלים אין שום דאגות בדבר איספוז, בעוד מדבר זה נכפה על תל-אביב. ביפו יש 120 אלף תושבים שאינם מסלכים מסים, וזה יגרום לנו גרסון של 600 אלף ל"י.

הי"ר ד.צ. פנקס: נגס לסיכום הדברים בקטר למס רכוש עירוני. הצעת האוצר היתה 1.300,000 ל"י.

ב. רפסור: אני מציע 1.600,000 ל"י.

ס. דיין: גם אני מציע סך 1.600,000 ל"י.

י. בדר: אני מציע למחוק את סני הסכומים מתקציב המדינה; כלומר, לא לבטל את הסמים, כי אם להסאירם לתקציבי הרשויות המקומיות, כל אחת ואחת.

היו"ר ד.צ. פנקס: האוצר מתקן את ההצעה המודפסת, מתוך הסתייגות שאיננו בטוח אם זה יהיה כל כך בסדר, ומעמיד את האומדנה על 1.400,000 ל"י.

י. רוקח: אני מציע 1.350,000 ל"י.

ה צ ג ע ה

בעד הצעת חבר הכנסת רפטור - 1.600,000 ל"י - 2 קולות.
בעד הצעת חבר הכנסת רוקח - 1.350,000 - 1
בעד הצעת האוצר - 1.400,000 ל"י - רוב.

נתקבלה הצעת האוצר, עם הסתייגות הרטומה בפרטיכל, שאיננו בטוח אם זה יהיה בדיוק, מכיון שחברי הועדה בקשו הערכה יותר ליברלית.

--- חברי הכנסת יבדר, רפטור, ורוקח שומרים לעצמם זכות הסתייגות.

היו"ר ד.צ. פנקס: בקשר למס רכוש חקלאי, אין לאוצר כל הצעה להגדיל את הסכום.

א. אליסר: אני מבקש לקבל פרטים מטר האוצר, בכדי שאדע בכמה אפשר להגדיל את האומדנה. אני נוטה להגדיל את הסכום ולתת שחרורים.

שר האוצר א. קפלן: לפני שנה זה היה בערך סכום של 140.000 ל"י, וחשבנו שהצליח להגדילו לאחר פעולה מאומצת. דוקא מענפים טבהם היה נהוג מס חקלאי גבוה - בננות ופרדסנות - הם הענפים שסללו ביותר. הם היו סוג א' או ב' בין 16 סוגים הנהוגים. כעת אנחנו מסחררים אותם למעטה; את הבננות לרגלי האסון קרה, ואת הפרדסנות לרגלי סבבה הירוד.

ייתכן שמיד עם גמר התקציב, אנו לפני ועדת הכספים עם דטימה בדבר הטלת מס על קואופרטיבים, ולתוך דטימת מסלמי מס הכנסה יתווספו גם קואופרטיבים קיבוציים וותיקים.

א. אליסר: אם כך, אני מקבל את דעתו של שר האוצר.

י. בדר: אני מציע גם פה, למחוק את הסעיף מתקציב המדינה, ולהעבירו לרשויות המקומיות.

ה צ ג ע ה

לאחר הצבעה נתקבלה הצעת סדר האוצר, להעמיד את אומדן ההכנסה מס רכוש חקלאי, על סך 200,000 ל"י.

סעיף 07: כולל הכנסה - 1,300,000 ל"י.

סר האוצר א. קפלן: אני רוצה למסור לרשויות המקומיות, מתוך הבטחה של 20% שעליהם דברתי לגבי מקומות זולים. אינני מכניס סום חוק, מלבד מה שאמרתי לכם בנוגע לסוסדות אמנות, מוסיקה ודברים דומים. אם דבר זה יתקבל, זה עלול להגדיל את הסכום ב-100-150 אלף ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע לרסום עוד 100 אלף ל"י או 150 אלף ל"י, בפנחה שאותה ועדת סנה ספלה בענין לפני סנה, תרון בהצעת סר האוצר.

סר האוצר א. קפלן: אם כך, צריך להצביע תחילה באופן פרינ-ציפיוני בעד ההצעה ונגדה.

י. בדר: כאשר רציתי לדבר ביטיבה זו על סס דכוס, נאסר לי שלא נרון היום על ססים, אלא אחר-כך.

היו"ר ד.צ. פנקס: עלינו להגיע לאיזו סהיא עמדה, ונערוך הצבעה לנסיון. אם נחליס באופן פרינ-ציפיוני לדחות את הסלת סס הסעסועים על תיאסרואות, אין לך צורך לדבר. אם נסירה נחליס כן להסיל - הדבר יעבור לוועדת הסנה.

א. גרנות: דומני שהדברים קסורים זה בזה. אינני יכול להצביע בעד הסלת הסס, אם אינני בטוח שהכסף אנה יוקדס לססרה זו.

סר האוצר א. קפלן: אנחנו נאפסר העברה ססעיף לסעיף בתקציב החינוך.

היו"ר ד.צ. פנקס: אם נסיל את הסס הזה, אנחנו רוצים להבטיח בזאת - אפילו אם לא בקרן סיוחדת, ואני ססליץ שלא תהיה הצעה סצדנו על קרן סיוחדת ססס - תסיכה הוגנת לסוסדות האמנות.

אם אנחנו גם נרסום כאן עוד 150,000 ל"י, ועד סוף הדיון יתברר שהענין אינו יכול להיות סבוצע, הרי נתקן את הסכום.

י. בדר: קודם כל ברצוני להזכיר לכם, סאין סחרור בהחלטות סקבלנו. קבלנו בזמנו רק ההלטה, סאנחנו טייפיים את כחו של סר האוצר לסחרור, ולא יותר. כמו כן קבלנו החלטה סניה, סאנחנו ססליצים על סחרור סספר סצומסם סאד של תיאסרונים, ואני חוטב סהיה סדובר נחמסה או סטה סהס. בכל יתר הסקרים אין סחרור אלא על-ידי הסר, ואני חוטב סהסס הקיים הוא סחאים. אני רואה שההצעה החדסה באה סתוך חולסה ידועה - אולי לא במסרד האוצר, אלא במסרד הססליץ - מסרד אחיבנדן, סהוא ססליץ על סחרורים אלה. אני חוטב ססוטב לנו לנזור על הסצב הקיים, ולבקס את סר האוצר להיטאר תקיף בעניינים ססוב זה.

יש לנו בנידון זה דוגמא אפניינית סאד - בעיית התיאסרון הקאסרי. בתפרסמו כמה דברים בקסר לכך, ואינני נוצע בענין - באיזה דוחק ועוני חי תיאסרון סהוא ספעל חלוצי נפלא, ולכבוד לעיר ולסדינה; כיצד הוא עומד על סף החדלון בכל רגע. וסצד סני, באיזה

י. בדור:

יד נדיבה מוכנים חברים רבים בכנסת לעזור לתיאטרון כזה, עד כמה שהדבר אינו בא מקופת הצבור. אני חושב שכל אלה השותפים לנטייה זו - ואני סותף לנטייה הראשונה - אולי יבינו סאטור לקבל עכסיו החלטה המהווה פגיעה בכל המאסף החלוצי ובכל רצון העבודה בשטח התרבות. על כן אני מבקש סכם לא לקבל החלטה זו, כי המצב החוקי הקיים הוא מספק בהחלט, וטר האוצר לא יתן שום הקלות לאותם המוסדות שדיננו מוצא לנכון לעשות זאת. זה מה שרציתי לומר באופן פרינציפיוני, לפני ההצבעה הפרינציפיונית.

היו"ר ד.צ. פנקס: הסגלה היא כל-כך ברורה, וכן גם המצב החוקי. אני רוצה להזכיר לד"ר בדר טאנחנו יודעים את החוק, אלא שגם בשנה שעברה הביעה הועדה את דעתה באופן בלתי רשמי - לא להטיל, וטר האוצר בקס, טוב באופן בלתי רשמי, שהועדה תביע את דעתה. אני מבקש איפוא מן החברים, לאפשר הצבעה בענין זה.

ב. הפטור: אני חושב שצריך לקיים תחילה ויכוח קטן, או לדחות את ההצבעה בענין זה.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע לדחות רק את ההצבעה בדבר 150,000 ל"י הנוספות. מבלי הצעה זו, קיימת עוד הצעה על סך של 1.300,000 ל"י, וזה כולל גם 700,000 ל"י סם טעסועים.

ב. הפטור: אני מציע - 1.200,000 ל"י.

י. בדור: אני מציע לבולי הכנסה, סך 1.300,000 ל"י.

טר האוצר א. קפלן: גם האוצר מציע סך 1.300,000 ל"י.

י. בדור: יס לי הצעה, שהיא בעצם שאלה לטר האוצר. אני חושב שעליו להתעניין מחדש בבעיית המכס על סרטים.

ה צ ב ע ה.

- (א) לאחר הצבעה נתקבלה הצעת מטרד האוצר, להעמיד את אומדן ההכנסה סבולי הכנסה, על סך 1.300,000 ל"י.
(ב) על ד"ר ברגמן להסציא לועדה את הצעת הדירוג

סעיף 08: דמי רשיונות - 1.250,000 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: סעיף זה כולל כלי רכב, רדיו וכמה דברים בקשר עם מטרד האספקה והקיצוב.

טר האוצר א. קפלן: בשנה שעברה, היתה ההכנסה בסעיף זה בסך-הכל 993,000 ל"י, והיא היתה סורכנת כך: כלי רכב - 354,000 ל"י; רדיו - 210,000 ל"י;

שר האוצר א. קפלן:

אספקה וקיצוב - 193,000 ל"י; האוצר - 100,000 ל"י. אחר-כך באים כל מיני סעיפים קטנים יותר.

י. רוקח: היכן כלולים דמי הרטיונות לבנקים?

שר האוצר א. קפלן: בסכום של 100,000 של האוצר. ישנה החלטה שנתקבלה בקשר לכך. הבנקים הקטנים מבקשים אמנם להקטין את הסכ, אבל עסקיהם אינם כל-כך רעים.

היו"ר ד.צ. פנקס: המדובר הוא בסכום של 1.250,000 ל"י, ואני מבין שהצעה זו מביאה בחשבון רק את הגידול הטבעי של הישוב, ואינה כוללת את ההגדלה של דמי רטיונות לכלי רכב מסונעים. כדי לתת לוועדה איזון שהיא מסגרת, הייתי רוצה שנחליט, באיזה סכום אנחנו רוצים להגדיל. בדרך הטבע, לדעתי, זה יהיה סכום של 500,000 ל"י - אם נקח בחשבון את כל הסכונות אשר נוספו במשך השנה. אני מציע שנתאחד בהצעה של מיליון לירות בסך-הכל, זאת אומרת להכפיל את הסכום הזה. אני נוטה יותר, להגדלה פי שניים וחצי.

שר האוצר א. קפלן: עליכם לזכור שזה כבר לא לכל השנה, ולא סכום תוכלו לקבל.

א. אליסר: אני מציע להעמיד את הסכום הכולל לשנה, על סך 2 1/2 מיליון ל"י.

שר האוצר א. קפלן: יש פה הגידול הטבעי, אבל לא ה-500,000 ל"י.

א. אליסר: הצעתי היא בתנאי, שההגדלה תיעשה לפי מספר כוחות-סוס במכוניות - פי שלשה. במקום סך של 6 לירות לשנה, יסלמו 18 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: גובה הפסים הוא: לנוסעים - 6 ל"י; לסוניות - 12 ל"י; לאוטובוסים - 30 ל"י; לטראקים - 30 ל"י.

א. אליסר: אני מציע להגדיל את הסך על מכוניות פי שלשה, ואני סוכן אפילו להעמידו על 36 ל"י. הסכום הכולל יצא איפוא, מן ההגדלה על אוטובוסים ומכוניות.

פ. נפתלי: אני חושב שבסעיף זה אפשר להגדיל את ההכנסה, בסך-הכל במיליון ל"י. החישוב שלי מבוסס על הכנסה של 3/4 מיליון ל"י מכל מיני מכוניות, ואינני רואה כל קושי להעלות את הסך למכוניות פרטיות עד 60 ל"י, כי זהו תשלום של 5 ל"י לחודש. מסוים שנהוג כעת מס. אפסי, בסכום של 6 ל"י, סוכן מאליו שאם אמרתי להכפילו פי עשרה זה נראה הרבה מאד; אבל אם התשלום הנוכחי הוא אפסי, אין להתפעל מן ההצעה להגדילו. רבע מיליון ל"י אפשר לקבל על-ידי הגדלה לגבי כל המינים האחרים של מכוניות. התשלומים הנוכחיים הם קטנים, וצריך להוסיף אליהם סהו, כך שבסך-הכל צובר להגיע לסכום של מיליון ל"י בערך.

א. אליסר: אני מציע להכפיל את הסך על מכוניות. וכחוצאה מכך נקבל למעלה מ-700,000 ל"י.

א. אליטר:

אני חושב שאת רשיונות הרדיו אפשר להגדיל ב-1/2 ל"י, ואת הסכום הכללי של ההכנסה להכפיל: 420,000 ל"י, במקום 210,000 ל"י. בסעיף של האוצר אני מציע לקבוע 200,000 ל"י במקום 100,000 ל"י ואפשר לעשות זאת בנקל. לאחר כל זאת יתקבל ההבדל הדרוש בסכומים.

שר האוצר א. קפלן: אני חוזר להצעה בדבר סס נסיעות לחוץ-לארץ, ואינני יודע לאיזה סעיף תחפצו לצרפו; אם למס רשיונות, או למס מותרות.

היו"ר ד.צ. פנקס: זה יהיה סעיף לחוזר. אנחנו דנים עכשיו על הסמים הקיימים. כל סס חדש רשום אצלי בסוף.

י. רוקח: אני רוצה שנהיה ריאליים בענין זה. קודם כל, עברו כבר שלשה חדשים; יש שקבלו רשיונות, ואין אפשרות לבטל אותם. כמו כן צריך לזכור שמספר סכוניות יוצא סכלל שיסוּס סדי פעם בפעם. לפי דעתי, המססימום של תוספת לגבי רשיונות לסכוניות הוא - 700,000 ל"י. בסך הכל אני מציע, במקום 1.250,000 ל"י - לקבוע 2 מיליון ל"י.

את מכשירי הרדיו אני מציע לחלק לסנים; מכשירים גדולים, כאלה הנמצאים בבתי-קפה; לאלה לקבוע תשלום של 6 ל"י, אבל לא להוסיף סאומה לדמי רשיון של מכשירים קטנים, עפסיים. התוספת האחרונה תתן סכום של 50,000 ל"י, ובסך-הכל נגיע ל-2 מיליון ל"י.

ב. רפסור: אני מציע לא לקבל עכשיו החלטה בענין הסכום, לדחות זאת לסחר, לאחר שנקבע מהו השינוי ומה זה נותן. ענין הרשיונות מוכרח לבוא לכלל החלטה, ואני מציע שההצבעה על הסכום הזה תידחה לסחר.

י. בדר: בנוגע לסכוניות הייתי רוצה להפנות תשומת לב החברים לכך, שנתקבלו חלטות בנוגע לסס בניזין. שני הדברים האלה קשורים זה לזה ואין צורך לדרוש היום סס יותר גדול לפי כחות-סוס, כי הדבר מתבטא יפה יפה בענין הבניזין, וכל מי שיש לו סכונית יותר חזקה - ישלם סס יותר גבוה. אני חושב כדבר מעטי, להכפיל השנה את המס בסך-הכל, ולא יותר מזה. זו תהיה תוספת של לכל הפחות 1/2 מיליון ל"י.

בנוגע למכשירי רדיו גדולים אין לי סה להוסיף, אבל בנוגע למכשירי רדיו פרטיים יש רק סתי אפשרויות מעטיות: או להסאיר את המס כפי שהוא, או להוסיף עליו, אבל אז צריך לעשות את התשלום לחצי-סבתי ולא סבתי.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני סנקס לא לקבל את הצעת חבר הכנסת רפסור, סאנחנו עכשיו לא נחליט סאומה. אני סבין סכל המספרים נתונים לתיקון. במקרה סועדת המסנה - אחרי בדיקת הדברים - תבוא לידי מסקנות אחרות. אני מציע למסור לסיפול אותה ועדת מסנה גם את ענין הרדיו. בענין זה אני יכול לתאר לעצמי סיכום סעין זה: למכשירים במקומות ציבוריים תוספת גדולה, ולמכשירים פרטיים תוספת של לירה אחת או סתיים.

א. אליטר: אני מציע להצביע על הצעתו של סר רוקח, בדבר סכום של 2 מיליון ל"י.

י. בדר: אינני יכול להצביע על סכום, סאינני יודע כל פרטים בקשר אליו.

אנחנו קובעים סמגרת ואומרים, שאם ועדת
המטנה תמצא שהמטגרת גדולה מדי או קטנה

היו"ר ד.צ. פנקס:
מדי - תציע לה תיקונים.

יש הצעה להוסיף 500,000 ל"י; הצעת
סך רוקח היא, להוסיף 750 אלף ל"י; הצעתו של סר נפתלי - להוסיף מיליון
ל"י.

פ. נפתלי: אני מצטרף להצעת סר רוקח.

היו"ר ד.צ. פנקס: האוצר איננו יודע בריוק מה זה, ואם
נוסיף - זה לא יתן הויבה.

י. בדר: אני מציע בדמי-רטיזנות, בסך הכל
1.900,000 ל"י.

ב. דאסור: אני מציע - 1.750,000 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: נוסף להצעת סר רוקח על סכום של 2 מיליון
ל"י, מציע חבר הכנסת בניחובסקי את
הסכום של 2 1/2 מיליון ל"י.

ה צ ב ע ה

- בעד הצעת חבר הכנסת ב. דאסור - 1.750,000 ל"י - 2 קולות.
- בעד הצעת חבר הכנסת בניחובסקי - 2 1/2 מיליון ל"י - 1 "
- בעד הצעת חבר הכנסת בדר - 1.900,000 ל"י - 2 "
- בעד הצעת רוקח ונפתלי - 2.000,000 ל"י - 6 "

(א) נתקבלה ההצעה להעמיד את אוסרן ההכנסות
סדסי רטיזנות על סך 2 מיליון ל"י.
(ב) ועדת המטנה מתבקשת לדון בענין הסכומים
והרדיו.

סעיף 09: הכנסה משירותים - ספרי אחוזה - 1.000,000 ל"י
שירותים שונים - 750,000 ל"י

היו"ר ד.צ. פנקס: הועדה סכמה את דעתה, להרשות לכל רשות
מקומית לקבל זאת, על הנכסים שברשותה.

לפני גמר הדיון על התקציב, נחליט
בענין העיריות. על האחוז הנוסף של הרשויות המקומיות, נדבר עכשיו.

א. הרצפלד: בטנה מעברה זה היה סכום של 935,000
ל"י ואינני יכול לתאר לעצמי, שבנוגע
לספרי אחוזה לא תכוא הטנה הוספה ניכרת; יש בכל זאת היקף אחר לדבר
זה.

סר האוצר א. קפלן: גם כאן אנחנו מקבלים בקשות - בקטר עם
עידור הון - ואנחנו דוחים את התשלום
לחמט שנים. מסיבה זו, כמה סן הדברים שהיינו מקבלים מקודם, נדחים כעת.

ביחס לספרי אחוזה אין הצעה אחרת מאשר
מיליון ל"י ויש לראות סכום זה כמאושר.

היו"ר ד.צ. פנקס:

החלטה: נתקבלה ההצעה להעמיד את אוסדן
ההכנסה מספרי אחוזה, על סך מיליון ל"י.

סר האוצר א. קפלן:
בסירותים שונים חלה ירידה ניכרת. חלק
גדול מן הסכום נא כתוצאה מריסום חברות.
לעומת זאת, כאשר ניר" או שיכון או הסטביר רוצים להגדיל את הונם,
פונה כל אחד מהם ומבקש לחלק את הגבייה לחמש שנים, והדבר מסתכם
בכללותו בסאות אלפי לירות. אתם החלטתם לא להגדיל בין חברות מקומיות
לבין חברות מחוץ-לארץ; אי-אפשר לעשות הכל ביחד. 400,000 ל"י נאו
מסרד המשפטים, והחצי מסכום זה נא מריסום חברות, אשר כל אחת מהן
מבקש כעת את הדחיה, כפי שהסברתי.

היו"ר ד.צ. פנקס:
לבני מסים, איפה שעל-ידי הגדלת האומדן
אנחנו יכולים ללחוץ על האוצר שיאונן
את הדבר בצורה יותר טובה - אני תוסך בזה; אבל במסים שאין האוצר יכול
להטפיע, אני מוכן לקבל את הערכותיו. אני מציע להטאיר את הסכום של
750,000 ל"י, כפי שהוא בהצעה.

החלטה: נתקבלה ההצעה להעמיד את אוסדן
ההכנסות מסירותים שונים, על סך
750,000 ל"י, כהצעת האוצר.

סעיף 10: גביות על חשבון הלוואות
ורכוש ממעלתי - 1,700,000 ל"י

סר האוצר א. קפלן:
במקום 250,000 ל"י בשנה הקודמת, אנחנו
מעדיכים הכנסה זו השנה, בסך 300,000
ל"י, מבניות. הסכום בכללו נא מטלסה מקורות, ואני מקווה לקבל כבר כסף
בשנה זו. כלול בזה סכום קטן של ספרי אוצר הנמצאים במחלקת ההוצאה,
וחלק נא מן הטלווה האמריקאי.

היו"ר ד.צ. פנקס:
האם סותר לרסום זאת בתקציב הרגיל?

סר האוצר א. קפלן:
גם את התטלווים אני מכניס לתקציב הרגיל.
אני בעצם אינני מטמטס בכסף, אבל איני
יכול להכניס זאת לתקציב הפיתוח, כי הכריזה קבלה על עצמה את האחרייות.

היו"ר ד.צ. פנקס:
אני מבין שאין לסנות את זה, וכי זהו
ענין של חיסונו.

י. ברר:
אני מציע להגדיל את הסכום ב-5 מיליון
ל"י. אני חושב שמסעמים שלא עלי לרון
בהם - אלא ענינים פנימיים של קואליציה, או מפלגה ידועה - האוצר
מזניח מקור הכנסה חשוב והוא: מכירת מקרקעים לפרטים. דנו כבר בענין
זה כמה פעמים, בכל סיני מקומות ובהזדמנויות שונות.

סר האוצר א. קפלן:
הייתי רוצה להטמטס בזה, לא בתחסיב הרגיל.

י. בדר: אני בעד הוספת הדבר להקציב הפיתוח.

החלטה: נתקבלה ההצעה להעמיד את אומדן
ההכנסה מסעיף 10 - גביות - על סך
1.700,000 ל"י - כהצעת האוצר.

סעיף 11: מס שכח מקרקעים - 400.000 ל"י.

סר האוצר א. קפלן: בסך חצי שנה, הכניס מס שכח מקרקעים,
כ-70,000 ל"י. אנחנו רוצים לעשות כעת
רסיון בטוח זה, והכנסנו תיקון קטן בסכום. אם הסכום יגדל, ילך הכסף
לבטחון. על כל פנים אינני מבטיח לכם שזה יהיה 400, או 450 או 500
אלף ל"י.

א. אליעזר: אני מציע לפחוק סעיף זה.

ב. רפטור: אני מציע להוסיף עוד 100,000 ל"י.

א. בן-אליעזר: אני מצטרף להצעת חבר הכנסת אליסר.

סר האוצר א. קפלן: אני סוכן להסכים להצעת חבר הכנסת רפטור.

ה ע ב ה

בעד הצעת חברי הכנסת אליסר
ובן-אליעזר, לפחוק את הסעיף - 3 קולות.

החלטה: ברוב קולות נתקבלה ההצעה
להוסיף 100,000 ל"י, ולהעמיד
את אומדן ההכנסות מס שכח
מקרקעים, על סך 500,000 ל"י.

סעיף 12: מס עזבונו - 100,000 ל"י.

החלטה: נתקבלה הצעת האוצר, להעמיד את
אומדן ההכנסה מס עזבונו, על סך
100,000 ל"י.

סעיף 13: הכנסות שונות - 300,000 ל"י.

ד"ר ברגמן: סעיף זה כולל כל מה שאינו כלול ביתר
הסעיפים. בתור דוגמא אומר, סאטקד היה
כלול בסעיף זה תשלום סיוחד לאיי"רו, ולתפקיד מסויים.

לפעמים היו כלולים בסעיף זה, סכומים
סרייסים לבטחון.

סר האוצר א. קפלן:

אני סציע להוסיף לידה אחת, למעלה סכל
סכום אשר יחליטו עליו.

י. ברר:

החלטה: נתקבלה הצעת האוצר, להעמיד את
אוסדן ההכנסות ססעיף 13 - הכנסות
סונות - על סך 300,000 ל"י.

היטיבה בנעלה בטעה 13.00
